

Kvinden være som en Blomst til Pryd og Glæde, nu blev hun igen i sin Alderdom som en Blomst, der ligesom skulde kaste Glans over Møderne, som hun var glad over altid at skulle være med til.

Fru Uldall (Silkeborg), udtalte derpaa med Digterens Ord: »Du er vor Mo'r, vi elsker Dig«, og dermed var alting sagt. Naar De nu trækker Dem tilbage fra Arbejdet iblandt os, har vi ønsket at give Dem et synligt Minde om D. K. og et Udtryk for vor Taknemlighed. Vi har ment, at det vilde være Dem kært at have et Billede fra Egnen her omkring Silkeborg, hvor De jo har levet nogle af Deres bedste

Aar, og vi beder Dem derfor modtage dette.

Maleriet, som er gengivet paa hosstaaende Billede, var opstillet paa et Stafeli tildækket med et Dannebrogssflag og blev nu afsløret og vakte almindelig Beundring. Det er malet af Professor Godfred Christensen og forestiller et Parti fra Himmelbjærget tæt ved det Sted, hvor det store Friluftsmøde senere paa Dagen blev afholdt.

Fru Bojsen-Møller takkede ogsaa for denne store Glæde med hele den hjertevarme Oprindelighed, som altid har gjort hende saa almindelig elsket.

Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Silkeborg den 3., 4. og 5. Juni 1910.

Fredag d. 3. Juni.

Efter at de paa Dagsordenen nævnte Møder dels for Tillidsmændene og dels for Fællesstyrelsen var blevet afholdt om Morgen, samledes alle Mødets Deltagere i Haandværkerforeningens store Sal Kl. 2. — Forsamlingen sang »I alle de Riger og Lande«, hvorefter Formanden Fru Bojsen Møller udtalte nogle dybtføjte bevægede Ord om de to Mænd, hvis Død i det forløbne Aar har været saa smertelige Tab for Kvindesagen; Bjørnstjerne Bjørnson, der som en gammel Eg skyggede over vor Sag og Svend Høgsbro, vor Ven, vor Forbundsfælle, som altid satte Mod i os. Naar vi saaledes har mistet vore Støtter, »saa sker det blot fordi vi godt kan gaa foruden Krykker«, og vi maa nu sætte vort Haab til, at »hvor de gamle faldt, kommer ny overalt«.

Ære være deres Minde.

Staaende sang man »Sol opstaar«, hvorefter Bj. Bjørnsøns Opsang blev sunget.

1. Formanden aabner Mødet og aflægger Beretning.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed fra sidste Aars Fællesmøde til i Aar vil de fleste af Dem ved Hjælp af vort Medlemsblad have været i Stand til at følge i Enkelthederne.

Jeg skal derfor nøjes med her at fremdrage de *Hovedpunkter*, der ved en Aarsoversigt viser sig som Resultaterne af det Arbejde, der Landet over udføres for vor Sag.

Vort første og største Maal er Arbejdet for Kvindens politiske Valgret. Da vi i November 1909 fik en ny Regering, gik Dansk Kvindesamfund som saa ofte tidligere til Konsejlspræsidenten og Indenrigsministeren med et Andragende om Kvindens politiske Valgret og Valgbarhed ved en kommende Grundlovsændring. Svaret var gunstigt, og man tør vel nok betragte det som givet, at ingen Grundlovsændring vil blive vedtaget, uden en Ændring, der giver Kvinderne den politiske Frihed.

Ved de nylig afholdte politiske Valg, har Dansk Kvindesamfund ladet Kandidaterne interpellere paa 104 af de 114 Valgsteder og har kun faaet 1 rent Nej, nemlig fra Folketingsmanden i Vondsild. De fleste af de øvrige Folketingsmænd har erklæret sig villige til at arbejde for Kvindens politiske Valgret og Valgbarhed. Et meget lille Mindretal har erklæret ikke at ville modarbejde denne Sags Løsning.

Ligeledes har vi ved det sidste politiske Valg som ved de foregaaende ved Hjælp af vore Plakater protesteret mod Udtrykket »almindelig Valgret«, saalænge Kvinderne staar udenfor.

Den 20. Juni 1909 afholdt vi vor Agitationsdag for Kvindens politiske Valgret. Den faldt tilfældigvis paa 121-Aarsdagen for Stavnsbaandets Løsning, og vore Talere havde her et udmærket Udgangspunkt, hvorfra de kræ-